

RESPONSA ET CONSILIA, DO.

PETRI REBUFFI MONTISPESSULANI.

IURIS VTRIVSQUE DOCT. ET COMITIS,

neque iuris Pontificij Parisiensi publici

professoris, in supremo Senatu

Patroni meritissimi

*Quibus de variis materiis in iure incidentibus, precipue verò de materia
beneficiali consultus, omnibus ex facto prudentissime respondit.*

Opus hunc recensitatum petardum de beneficiis, omnibusque

(pragmaticis præcipue) in foro iudiciali, cumque

Romana veritas cupiens perire

Cum INDICE rerum & verborum copiosissimo.

J
N
V
I
R
T
V
T
E,

E
T
F
O
R
T
U
N
A.

LUGDUNI.

Apud Guliel. Rouillium, sub scuto Veneto.

M. D. LXXVII.

Cum Privilegio Cæsareæ maiestatis, & Regi Galliarum iustitiam

COLL. SOC. IESV SALM. EX DONO REGVM

ILLVSTRISSIMO ET CLARISS.

VIRO D. DIONYSIO DEHEERE IN

supremo Parisiensi Senatu Consiliario,

Gulielmus Roullius

S. P. D.

Non intelligendi solum, sed etiam dicendi grauisissimus auctor & magister Plato tantum contendere in Repub. iubet, quantum probare nostris ciuibus possumus, causamque totã non attingenda Reip. statuit cum persuadere posse diffideret: vim nec patria neque parenti adferre fas esse ratus. Alia tamen (Senator ornatissime) Marci Tullij probanda sententia neque desipiente populo, neque integra re ne consulendis quidã an non sit capiessenda Reip. nedum ab eius ministerio discedendum. Quem ego ut vehementer auctorem sequor: cum nostra Reip. nũ bonas ciues & fortes desideret, qui armis cum salutariter, tum gloriose utantur nec vacua unquã fuerit ab iis qui rei militaris partes defenderent, eiusque commemoratione ad spem immortalitatis raperent: Ita me totum ad alteram Reipub. partem, quam in sapientia laude & studio iure idem auctor collocauit, contuli, & auctoritatis, consilij, ingenique egentem magis (paris enim valent arma foris nisi sint consilia domi) quantum per me stetit locupletari studui, adeo ut quã operã multi & graues viri in scribendo consumpserunt, eam ego in eorum laude qui doctrina studia coluerunt, senescente ab obliuione hominum atque a silentio vindicanda hoc in otio nostro rependerim, debentque hoc à me tantis hominum ingenij semper putari ut quorum vitam adhuc memoriam teneremus, eam redderem si possem immortalem. Cumque meus labor ita hactenus in hoc negotio castè integre, versatus non ignobilem fructum sit consequutus: Nunc demum viri doctissimi Petri Rebuffi nostri iustus de causis amantissimi, oportunitatem mortis beneuolentia misericordiaeque persequendam censui, qui perpetua felicitate vixit cessit è vita suo potius quam suorum ciuium tempore, alienissimoque Reip. exstinctus. Tamen ita vixit ut amplissimis rebus sanctus tanquam in portum otij moderati atque honesti confugiens cum oratio iam canesceret haberet que suam quandam maturitatem & quasi senectutem plurima doctissime cõscripserit, qua desiderium iam triste auctoritatis & prudentia sua quod nobis relicturus erat leuarent, quorumque aspectu omnem qua nos aueret de eius morte curam confessuram iudicauit. Quorum cum maxima pars que penet nos erat iam in hominũ manus peruenisset statuimus eadem cura hac Consilia & Responso, opus unum absolutissimum typis commendare: ne ut olim Apelles venerit caput & summa pectoris politissima arte perfecit, reliquã partem corporis inchoatam reliquit. Ita noster Rebuffus in capite Iuriconsulij laborasse, reliquum autem corpus imperfectum & rude reliquisse diceretur. Sed ut in nauigando tepetati obsequi artis est, et iam si portum tenere nequeas, cum vero id possis mutata uelificatione assequi, stultum est eum cum periculo tenere cursum quem ceperis, potius quam eo commutato quo uelis tandem peruenire: Sic cum iam statutum nobis esset hoc opus in manus hominum, emittere sese tanquam scipulos, sacorum

RESPONSA
ET CONSILIA, DO.
PETRI REBUFFI MONTISPESSVL.
IVRIS VTRIVSQVE DOCT. ET COMITIS,
necnon Iuris Pontificij Parisijs publici pro-
fessoris, & in supremo Senatu
patroni meritissimi.

RESPONSVM I.

Quomodo quis à suo sit ordinandus Episcopo.

ORDINATUS ab alieno Episcopo, non gaudet privilegio clericali, & sic non potest obtinere beneficia, quod probatur sic. Certum est in iure neminem posse ab alieno Episcopo tonsuram, vel alios ordines sumere, sine consensu sui Episcopi. ca. illud 71. distinet. vbi sunt hæc verba: Oñis Episcopus dixit, & hoc vniuersi cõstituimus, vt quicumque ex aliena parrochia voluerit alienum ministrum, sine consensu Episcopi sui, & voluntate, ordinare, non sit rata eius ordinatio. Idem dicitur in c. primarius, & c. seq. ibid. hoc etiam prohibetur in c. j. & per totum de temp. ordinat. & maxime in lib. vi.

Episcopum suum declarat. c. cum nullus, ibid. esse Episcopum originis, beneficij, vel domicilij. Ergo si quis fuerit ab alio promotus, promotio non valet: saltem vt beneficia obtinere possit. Nam licet canones antiqui cottigantur, quosdam promotionem sine titulo factam, c. neminem, & c. sanctorum. lxx. distin. vt hodie ordinatio non fiat irrita, tamen de tonsura & aliter ordinato, hoc non inuenitur correctum. Ergo ius antiquum remanebit. argum. l. præcipimus. C. de appellat. Nam antequam posset iste promotus ab alieno Episcopo beneficia habere, requiritur vt secum dispenseret, & prohibet Papa de penitentiarj, vel alij cum his dispenseret. c. j. de temp. ordin. in vi. ergo si dispensatio requiritur, inhabilis est ille ab alieno Episcopo promotus ad beneficia ante dispensationem, alioquin non requireretur dispensatio.

Et sic male & perperam sentit Guido Papa in suis decisio. Delphinat. decis. 449. Laicus, dicens laicum posse tonsuram accipere, quia laicus non dicitur habere Episcopum, quod quidem est falsum.

per d. c. cum nullus, vbi laicus habet Episcopum originis, vt ei sacra administret, christiana condiciat, absoluat eum in casibus Episcopaliõibus, & alia faciat quæ ad Episcopum pertinent: alioquin sequetur quod ipse Episcopus nullam haberet iurisdictionem in laicos super sacramentis, vel alijs casibus Ecclesiasticis, quod est à iure alienum, c. quod clericis. de foro compet.

Nec etiã valet ratio D. Guidonis Papæ, vt non sit canon, qui istam consuram annullat, nam si vidisset text. in d. cap. illud. 71. distinet. & per totam distinet. hoc non dixisset, & quod ille sic ab alieno promotus Episcopo gaudeat privilegio clericali, sic vidit iudicari in materia beneficiã in reuocãtia Chassan. Constitutus, in suprema curia Parisiensi, vt assent. in consuetud. Burgund. in ritu. *des iustices*. §. sexto. in gl. *sunt creus et argumetz*. in fin. Ibi etiam plus dicit ordinatum à Suffraganeo debere probare de consensu Episcopi in cuius diocesi fuit ordinatus, cum non sit ordinarius, vt notat Felin. in c. cum in iure perit. de officio del. verfic. super quo rudi, & Panor. in verbo sed quis hic sumus, in materia probationis.

Ad hæc c. primum c. nullus. de temp. ordin. in 6. prohibent vt nullus promoveatur ab alieno Episcopo, & iura supra allegata generaliter prohibent, ergo loquitur tam de secularibus quam de religiosis, & maxime quia iura prohibitiua plus ligant. Nam negatiua totum negat nisi quis ita stipulatus sit. de vero. obligat. & text. est ad hoc expressus in c. si de temp. ordin. in 6. qui loquitur in tonsura, vt non detur ab alieno Episcopo, ergo nec seculari, nec regulari.

In hoc tantum desertur religiosis, vt Episcopus illos ordinare possit, in cuius diocesi est monasterium, d. c. cum nullus, quia monachatione constituitur domicilium. Bar. in l. j. ff. ad municip. & sic religiosi possunt ordinari ab Episcopo, in cuius diocesi monasterium situm est. Idem quia monasterium S. Michaelis est situm in diocesi Vindinensi, & non erat situm in Episcopatu Tullensi, cuius erat iste vicarius: ergo non potuit alienum promo-